دستور عید فطر ۱۴۱۵ (۱۳۷۳/۱۱/۲۲)

حضرت حاج علی تابنده گنابادی محبوب علیشاه طاب ثراه

بسم الله الرّحمن الرّحیم

هو

۱۲۱

خدمت برادران ایمانی فقرای نعمت‌اللّهی سلطانعلیشاهی وفقهم الله

ضمن تبریک عید سعید فطر و در خواست قبولی طاعات و عبادات، نکاتی را که عموماً مطلع هستید و کراراً عرض شده، برای مزید تذکّر به طور اختصار معروض می‌دارد:

۱. همانگونه که از سابق فقرا مقید به آداب شریعت مقدّس اسلام و پیروی از ائمهٔ اثنی عشر علیهم السّلام بوده‌اند، اکنون نیز برادران عزیز باید این رویهٔ حسنه را اجرا نموده تا مورد سَخَط خدا و رسول و ائمهٔ اطهار علیهم السّلام واقع نگردند.

۲. احترام سابقین در فقر خصوصاً مأذونین محترم را رعایت کرده و مبتدئین را نیز به این امر مهم خاطر نشان سازند. مأذونین مکرّم نیز با برادران و خواهران ایمانی به محبّت و احترام و قول لین رفتار نمایند.

۳. برادران از حضور در مجلس فقری و حفظ آداب آن غفلت نورزند. شرکت در این مجالس صرفاً باید برای تعظیم امر دین و یاد خدا بوده، هیچگونه اغراض دنیوی و مالی نباید مورد اعتناء باشد. اظهار عقاید شخصی و بدگویی دیگران که از گناهان کبیره است، منافی حرمت مجالس فقری است. اصولاً باید لااقل در آن مدّت قلیل دم را غنیمت شمارد و از مذاکرات بین الاثنین و سخنان لغو و مزاح که موجب تشتّت توجّه قلبی دیگران نیز می‌شود اجتناب ورزید.

۴. کتبی که در مجالس فقری خوانده می‌شود، اعمّ از نظم یا نثر، برای ازدیاد حال توجّه و تذکّر و بصیرت در دین است. در متون نظم خواندن اشعار به سبک جدید و غیر عرفانی یا غلوآمیز یا به طرق نامناسب در شأن مجلس نیست و حتّی المقدور از اشعار عرفای شاعر مثل مولوی و سعدی باید استفاده کرد. برای متون نثر نیز خواندن آثار عرفای متأخّر که واقف به مسائل دینی زمانهٔ خویش بوده‌اند، خصوصاً تألیفات حضرات اجداد معظّم فقیر اقطاب اخیر سلسله و پدر بزرگوارم حضرت آقای رضاعلیشاه اعلی الله مقامهم الشّریف مغتنم می‌باشد و بهتر است رسالهٔ شریفهٔ پند صالح که جامع احکام شریعتی و طریقتی است مکرّر به تناوب خوانده شود.

امیدوارم خداوند توفیق عبادت و اطاعت به همهٔ ما عنایت فرموده، هموم ما را یکسره مصروف جلب رضای خود گرداند. والسّلام علی من اتبع الهدی و اجتنب الغی و الرّدی. مورخهٔ عید سعید فطر سال ۱۴۱۵ قمری.

فقیر علی تابنده محبوبعلیشاه غفرالله ذنوبه